

Reglaments

Decret pel qual s'aprova el Reglament de revisió en via administrativa dels actes d'aplicació dels tributs

Exposició de motius

La Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari regula en el títol V les vies d'impugnació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions tributàries, alhora que crea la Comissió Tècnica Tributària, que es faculta, principalment, per resoldre els recursos administratius que s'interposin.

Aquest Reglament desplega alguns articles de la Llei que requereixen una regulació reglamentària relatiu a la Comissió Tècnica Tributària, al recurs en via administrativa, a les garanties que suspenen la seva execució i als procediments especials de revisió, en particular al procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts. També s'ocupa del reemborsament per part de l'Administració del cost de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte no ajustat a dret.

El capítol primer comprèn les disposicions generals, entre les quals destaquen l'inici del procediment a instància de part, la condició de persona interessada i les regles d'acumulació de recursos.

El capítol segon inclou el règim de la Comissió Tècnica Tributària i les seves competències per conèixer de diferents assumptes.

El capítol tercer regula les fases del recurs administratiu que es presenta contra els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions, la vista de l'expedient i l'assistència a la Comissió Tècnica Tributària.

El capítol quart desplega els procediments especials de revisió previstos a la Llei de bases de l'ordenament tributari: el procediment de rectificació d'errors, el procediment de devolució d'ingressos indeguts, amb especial referència a la tramitació del procediment per al reconeixement del dret a la devolució, i el procediment de revocació.

El capítol cinquè, d'un sol article, tracta sobre la suspensió dels actes revisats en via administrativa, com també sobre la regulació dels tipus de garanties, el seu oferiment i la formalització.

El capítol sisè s'ocupa de l'execució de resolucions administratives i judicials, tot regulant el procediment per reemborsar el cost de les garanties que l'obligat tributari presenti en els procediments administratius o judicials per tal de suspendre l'execució d'un acte, quan aquest acte és declarat improcedent per sentència o resolució administrativa ferma.

A proposta del ministre de Finances, el Govern, en la sessió del 22 d'abril del 2015, aprova aquest Decret amb el contingut següent:

Article únic

S'aprova el Reglament de revisió en via administrativa dels actes d'aplicació dels tributs, que entrarà en vigor l'endemà de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament de revisió en via administrativa dels actes d'aplicació dels tributs

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1

Àmbit d'aplicació

1. Aquest Reglament regula la revisió en via administrativa dels actes d'aplicació dels tributs en desplegament de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, en l'àmbit de l'Administració general, així com el reemborsament per part de l'Administració dels costos de les garanties aportades per suspendre l'execució d'un acte, si aquest acte és declarat com a no ajustat a dret per sentència o resolució administrativa fermes.

2. El que disposa aquest Reglament s'entén sense perjudici del que preveu la normativa pròpia de cada tribut.

Article 2

Inici del procediment a instància de part

1. El procediment a instància de la persona interessada s'inicia mitjançant la presentació d'un recurs, d'una sol·licitud o de qualsevol altre mitjà previst a la normativa aplicable, en paper o per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics.

2. Quan el procediment s'iniciï mitjançant un recurs o una sol·licitud, el contingut mínim és el següent:

- a) Nom i cognoms o denominació social, número de registre tributari de l'obligat tributari i, si és el cas, del representant i domicili fiscal o domicili a efectes de notificacions.
- b) Òrgan a qui va adreçat.
- c) Identificació de l'acte administratiu o actuació que s'impugna, així com la pretensió de l'interessat.
- d) Lloc, data i signatura de l'interessat o, si és el cas, del seu representant.
- e) Domicili que assenyala a l'efecte de notificacions, si és diferent del de la persona interessada.
- f) Qualsevol altre establert en la normativa aplicable.

3. Quan s'actui mitjançant representant, s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa de la representació.

4. Quan els documents es presentin en paper, la persona interessada en pot obtenir una còpia segellada sempre que la porti amb els originals, i s'hi han de fer constar el lloc i la data de presentació.

5. Si el document d'inici no reuneix els requisits anteriors i els exigits, si és el cas, per la normativa específica aplicable, es requereix a l'interessat que en un termini de deu dies, comptats a partir del dia següent a la notificació del requeriment, esmeni la falta o adjunti els documents preceptius indicant que, si no ho fa, es considera que desisteix i s'arxiva l'expedient. Quan sigui atès en el termini oportú el requeriment d'esmena, però es consideri que no s'han esmenat els defectes observats, es notificarà l'arxiu.

Article 3

La condició de persona interessada en el procediment

1. Es consideren persones interessades per iniciar un procediment dels previstos en aquest Reglament els obligats tributaris i els subjectes infractors.

2. Sense perjudici del que estableix l'article 107 del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, també es considera persona interessada qualsevol altra persona que pugui resultar afectada per l'acte o l'actuació tributària en els seus interessos legítims, personals i directes i es personi en el procediment, mentre no hagi recaigut resolució definitiva.

3. Si durant la tramitació del procediment l'òrgan competent adverteix que hi ha altres titulars de drets o interessos legítims que no s'hagin personat en el procediment, se'ls ha de notificar l'existència del recurs perquè hi formulin al·legacions en el termini de deu dies comptats a partir de l'endemà de la notificació.

4. Si l'òrgan competent considera pertinent examinar i resoldre qüestions no plantejades pels interessats, les ha d'exposar als que s'hagin personat en el procediment i els ha de concedir un termini de deu dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini, perquè formulin al·legacions.

Article 4

Presentació, desglossament i devolució de documents

1. A la presentació d'un document, els interessats hi podran adjuntar una còpia amb la finalitat que l'Administració, després de la comprovació prèvia corresponent, els retorni l'original, llevat que la mateixa naturalesa del document aconselli que la seva devolució no s'efectuï fins a la resolució definitiva del procediment.

2. Una vegada acabat el procediment, els interessats poden sol·licitar el desglossament dels documents que presentin i la seva devolució, cosa que ha d'acordar el funcionari que instrueixi el procediment, el qual n'ha de deixar nota o testimoni en l'expedient.

Article 5

Acumulació

1. En qualsevol moment previ a la resolució d'un recurs, la Comissió Tècnica Tributària o l'òrgan competent per resoldre pot acumular d'ofici o a instància de part diferents recursos quan concorri alguna d'aquestes causes:

- a) Que hi hagi diversos recursos interposats per un mateix interessat relatiu al mateix tribut.
- b) Que hi hagi un recurs contra una sanció i s'hagi presentat recurs contra el deute del qual deriva.
- c) Que hi hagi recursos interposats per més d'un interessat relatiu al mateix tribut sempre que derivin d'un mateix expedient o plantegin qüestions anàlogues.

2. Els acords d'acumulació no són objecte de recurs.

3. Es presumeix que s'ha sol·licitat l'acumulació quan la persona interessada interposi un únic recurs que inclogui diversos deutes, bases, valoracions, actes o actuacions i quan diversos interessats reclamin en un mateix escrit.

4. Denegada l'acumulació o produïda la desacumulació, cada recurs ha de prosseguir la seva pròpia tramitació.

Capítol segon. La Comissió Tècnica Tributària

Article 6

Règim jurídic de la Comissió Tècnica Tributària

1. La Comissió Tècnica Tributària és un òrgan col·legiat que té la funció de resoldre els recursos administratius contra actes tributaris, així com d'altres competències, en els termes establerts per l'article 138 i següents de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

2. El règim de funcionament intern de la Comissió Tècnica Tributària s'estableix amb un reglament aprovat pel Govern. La mateixa Comissió Tècnica Tributària pot proposar al Govern les esmenes de modificació del reglament intern que consideri i correspon al Govern aprovar-les. El reglament de funcionament, així com les seves successives modificacions i esmenes, ha de ser publicat al Butlletí Oficial Principat d'Andorra.

Article 7

Competències

La Comissió Tècnica Tributària és competent per conèixer dels assumptes següents:

- a) Resoldre els recursos en via administrativa contra els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions tributàries.
- b) Emetre informes no vinculants sobre matèries tributàries, a petició del Govern, segons el que disposa l'article 140 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.
- c) Emetre els informes preceptius i vinculants, en relació amb els procediments especials de revocació, segons el que disposa l'article 146, apartat 5, de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.
- d) Resoldre els recursos contra els actes resolutoris dels procediments especials de revisió.
- e) Qualsevol altre expressament previst per una norma legal.

Capítol tercer. El recurs administratiu

Article 8

La simultaneïtat i l'exercici d'altres procediments

1. No es pot interposar un altre recurs o iniciar un altre procediment relatiu a qualsevol acte de l'Administració quan consti que l'acte esmentat ha estat prèviament impugnat mitjançant recurs administratiu, i que aquest recurs no ha estat resolt expressament o que no es pot entendre desestimat per silenci administratiu. En aquest supòsit, la Comissió Tècnica Tributària ha de determinar la procedència de la inadmissió.

2. La interposició del recurs en via administrativa interromp els terminis per exercir altres procediments especials de revisió, que s'han de tornar a comptar des del seu inici a partir de l'endemà del dia en què el recurs en via administrativa es pugui entendre presumptament desestimat o, en qualsevol cas, a partir de l'endemà de la data en què s'hagi practicat la notificació expressa de la resolució del recurs.

Article 9

Inici del procediment

1. L'escrit d'interposició del recurs s'adreça a la Comissió Tècnica Tributària i ha d'incloure les al·legacions que la persona interessada formuli tant sobre qüestions de fet com de dret. A l'escrit s'hi han d'adjuntar els documents que serveixin de base a la pretensió que s'exerceixi.

2. En el supòsit que la persona interessada vulgui fer ús del dret previst a l'article 139, apartat 6, de la Llei 21/2014, del 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari, ha de manifestar-ho a l'escrit d'interposició.

3. Quan se sol·liciti la suspensió de l'acte impugnat en el mateix moment de presentar el recurs, s'ha d'adjuntar el document en què es formalitzi la garantia constituïda d'entre les que assenyalen l'article 141, apartat 7, de la Llei 21/2014, de 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari i l'article 24 d'aquest Reglament.

Article 10

Vista de l'expedient

1. La persona interessada pot examinar l'expedient administratiu per formular al·legacions a partir de l'endemà de la notificació de l'acte administratiu que s'impugna i abans que finalitzi el termini d'interposició del recurs.

2. En aquest supòsit, l'òrgan competent té l'obligació de posar de manifest el contingut de l'expedient estrictament relacionat amb l'acte objecte d'impugnació o la documentació relativa a les actuacions administratives concretes que hagin estat sol·licitades expressament i que tinguin relació amb l'acte impugnat.

3. Una vegada presentat el recurs no es pot exercir el dret a examinar l'expedient a l'efecte de formular-hi al·legacions.

Article 11

Assistència a la Comissió Tècnica Tributària

1. La Comissió Tècnica Tributària notifica als interessats que ho hagin demanat en els seus escrits d'interposició la data de convocatòria de la reunió que tracti el recurs administratiu que hagin presentat.

2. Quan la Comissió Tècnica Tributària aprecii que el recurs ha de ser estimat no cal celebrar la reunió esmentada en l'apartat anterior i es notifica la resolució estimatòria.

Article 12

Notificació de la resolució

1. La resolució expressa que es dicti ha de ser notificada al recurrent i als altres interessats, si n'hi ha.

2. El termini màxim per resoldre és de dos mesos a comptar de la data de presentació del recurs. Si no es notifica la resolució en aquest termini, el recurs es considera desestimat i queda oberta la via jurisdiccional.

3. Contra la desestimació, expressa o presumpta, d'un recurs administratiu, les persones interessades poden interposar recurs davant de la jurisdicció administrativa, en la forma i els terminis establerts per la llei que regula el procediment davant d'aquesta jurisdicció.

Capítol quart. Procediments especials de revisió

Secció primera. Procediment de rectificació d'errors

Article 13

Procediment de rectificació d'errors

1. Quan el procediment s'hagi iniciat d'ofici, juntament amb l'inici del procediment s'ha de notificar la proposta de rectificació perquè l'interessat pugui formular al·legacions en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la notificació de la proposta.

Quan la rectificació es faci en benefici dels interessats, es pot notificar directament la resolució del procediment.

2. Quan el procediment s'hagi iniciat a instància de la persona interessada, l'Administració pot resoldre directament el que sigui procedent quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets, al·legacions o proves que els presentats per la persona interessada. En el cas contrari, ha de notificar la proposta de resolució perquè la persona interessada al·legui el que cregui convenient per a la defensa dels seus drets en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la notificació de la proposta.

3. Es pot suspendre l'execució dels actes administratius sense necessitat d'aportar garantia quan s'aprecii que en dictar-los s'ha pogut incórrer en un error aritmètic, material o de fet.

4. La resolució és susceptible de recurs administratiu.

Secció segona. Procediment de devolució d'ingressos indeguts

Article 14

Supòsits de devolució d'ingressos indeguts

El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es pot reconèixer:

- a) Quan s'hagi produït una duplictat en el pagament dels deutes tributaris o de les sancions.
- b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.
- c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció.
- d) En els procediments especials de rectificació d'errors i de revocació.
- e) En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial ferma.
- f) En un procediment d'aplicació dels tributs.
- g) En un procediment de rectificació d'autoliquidació a instància de l'obligat tributari o d'altres obligats en el supòsit que preveu l'apartat 3 de l'article 15.
- h) Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Article 15

Interessats per instar el procediment de devolució i beneficiaris del dret a la devolució

1. Tenen dret a sol·licitar la devolució d'ingressos indeguts les persones o entitats següents:

- a) Els obligats tributaris i els subjectes infractors que hagin realitzat ingressos indeguts en compliment de les seves obligacions tributàries o del pagament de sancions, així com els seus successors.
- b) A més de les persones o entitats a què es refereix la lletra a, la persona o entitat que hagi suportat la retenció o l'ingrés a compte repercutit quan considerin que la retenció suportada o l'ingrés repercutit s'hagin fet indegudament. Si, per contra, l'ingrés a compte que es consideri indegut no ha estat repercutit, tenen dret a sol·licitar la devolució les persones o entitats que indica la lletra a.
- c) Quan l'ingrés indegut es refereixi a tributs per als quals hi hagi una obligació legal de repercussió, a més de les persones o entitats a què es refereix la lletra a, la persona o entitat que hagi suportat la repercussió.

2. Tenen dret a obtenir la devolució dels ingressos indeguts les persones o entitats següents:

a) Els obligats tributaris i els subjectes infractors que hagin realitzat l'ingrés indegut, llevat dels casos que preveuen les lletres b i c d'aquest apartat, així com els seus successors.

b) La persona o entitat que hagi suportat la retenció o l'ingrés a compte, quan l'ingrés indegut es refereixi a retencions suportades o ingressos a compte repercutits.

No escau cap restitució quan l'import de la retenció o l'ingrés a compte declarat indegut hagi estat deduït en una autoliquidació o hagi estat tingut en compte per l'Administració en una liquidació o en una devolució efectuada com a conseqüència de la presentació d'una comunicació de dades.

Quan l'ingrés a compte declarat indegut no hagi estat repercutit, les persones o entitats que indica la lletra a.

c) La persona o entitat que hagi suportat la repercussió, quan l'ingrés indegut es refereixi a tributs que hagin de ser legalment repercutits a altres persones o entitats.

No obstant això, únicament escau la devolució quan concorrin els requisits previstos a l'article 63, apartat 1, lletra c del Reglament d'aplicació dels tributs.

3. En els supòsits que preveuen les lletres b i c de l'apartat 1, l'obligat tributari que hagi suportat indegudament la retenció o l'ingrés a compte o la repercussió del tribut pot sol·licitar la devolució de l'ingrés indegut instant la rectificació de l'autoliquidació mitjançant la qual s'hagi realitzat l'ingrés indegut.

4. Quan la devolució dels esmentats ingressos indeguts hagi estat sol·licitada pel retenidor o l'obligat tributari que va repercutir les quotes o hagi estat acordada en algun dels procediments que preveu l'article 14, la devolució s'ha de fer directament a la persona o entitat que hagi suportat indegudament la retenció o repercussió.

Article 16

Contingut del dret a la devolució d'ingressos indeguts

La quantitat que s'ha de retornar com a conseqüència d'un ingrés indegut està constituïda per la suma de les quantitats següents:

a) L'import de l'ingrés indegudament efectuat.

b) Les costes satisfetes quan l'ingrés indegut s'hagi efectuat durant el procediment de constrenyiment.

c) L'interès moratori vigent durant el període en què sigui exigible, sobre les quantitats indegudament ingressades, sense necessitat que l'obligat tributari ho sol·liciti, d'acord amb el que preveuen l'article 23, apartat 7; l'article 30, apartat 2, i l'article 82, apartat 1, de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

Article 17

Inici del procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts en els supòsits de les lletres a, b i c de l'article 14

1. En els supòsits que preveu les lletres a, b i c de l'article 14, el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts es pot iniciar d'ofici o a instància de la persona interessada.

2. Quan el procediment s'iniciï a instància de la persona interessada, la sol·licitud s'ha adreçar a l'òrgan competent per resoldre i, a més de les mencions a què es refereix l'article 2, ha de contenir les dades següents:

a) Justificació de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'hi han d'adjuntar els documents que acreditin el dret a la devolució, així com tots els elements de prova que es considerin oportuns a aquest efecte. Els justificants

d'ingrés es poden substituir per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat, entre les quals hi ha la data i el lloc de l'ingrés i el seu import.

b) Declaració expressa del mitjà elegit pel qual s'ha d'efectuar la devolució, d'entre els que assenyalí l'Administració. Si l'Administració no ha assenyalat mitjans per efectuar la devolució, la persona beneficiària pot optar per:

- Transferència bancària, amb indicació del número de codi de compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit.
- Xec.

Si la persona beneficiària de la devolució no ha assenyalat mitjà de pagament, s'ha d'efectuar mitjançant xec.

c) Una sol·licitud de compensació, en els termes que preveu el Reglament de recaptació dels tributs, si escau.

3. Quan el procediment s'iniciï d'ofici, s'ha de notificar a la persona interessada l'acord d'inici.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària siguin suficients per formular la proposta de resolució, el procediment es pot iniciar mitjançant la notificació de la proposta.

Article 18

Tramitació del procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts en els supòsits de les lletres a, b i c de l'article 14

1. En la tramitació de l'expedient, l'òrgan competent de l'Administració tributària ha de comprovar les circumstàncies que determinen el dret a la devolució, la realitat de l'ingrés i la no-devolució posterior, així com la titularitat del dret i la quantia de la devolució, si escau.

2. L'òrgan competent per a la tramitació pot sol·licitar els informes que consideri necessaris.

3. Amb caràcter previ a la resolució, l'Administració tributària ha de notificar a l'obligat tributari la proposta de resolució perquè en un termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la notificació, presenti les al·legacions i els documents i justificants que consideri necessaris. Es pot prescindir d'aquest tràmit quan no es tinguin en compte altres fets o al·legacions que els efectuats per l'obligat tributari o quan la quantia proposada per retornar sigui igual que la sol·licitada, exclosos els interessos moratoris.

Article 19

Resolució del procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts en els supòsits de les lletres a, b i c de l'article 14

1. La competència per resoldre correspon a l'òrgan de recaptació, que dicta una resolució motivada en què, si és procedent, s'acorda el dret a la devolució, i determina el titular del dret i l'import de la devolució.

2. En els procediments iniciats a instància de part, la persona interessada pot considerar desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu transcorregut el termini màxim de dos mesos sense que s'hagi notificat la resolució expressa.

3. Les resolucions que es dictin en aquest procediment són susceptibles de recurs administratiu.

Article 20

Execució de la devolució

Reconegut el dret a la devolució mitjançant qualsevol dels procediments que preveu aquest Reglament o quan mitjançant una llei es declari la condonació d'un deute o sanció, s'ha de procedir a l'execució immediata de la devolució.

Secció tercera. Procediment de revocació

Article 21

Inici del procediment de revocació

1. Els actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions i les resolucions dels recursos administratius i dels procediments especials de revisió poden ser revocats d'acord amb el que disposa l'article 146 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

2. El procediment de revocació s'inicia exclusivament d'ofici, sense perjudici que els interessats en puguin promoure l'inici per part de l'Administració mitjançant un escrit que ha d'anar adreçat a l'òrgan que hagi dictat l'acte o la resolució. En aquest cas, l'Administració queda exclusivament obligada a acusar la recepció de l'escrit. L'inici s'ha de notificar a la persona interessada.

3. L'òrgan competent per acordar l'inici del procediment de revocació d'un acte administratiu és el director del departament competent en matèria tributària. L'inici pot ser proposat, de forma motivada, pel mateix òrgan que hagi dictat l'acte o per qualsevol altre de la mateixa Administració tributària.

L'òrgan competent per acordar l'inici del procediment de revocació de la resolució d'un recurs administratiu o d'un procediment especial de revisió és la Comissió Tècnica Tributària.

Article 22

Tramitació del procediment de revocació

1. L'òrgan competent per tramitar és el que estableixi la norma d'organització específica.

2. Una vegada iniciat el procediment, s'ha de comunicar aquesta decisió a l'òrgan que ha proposat l'inici, al competent per tramitar i al que ha dictat l'acte objecte del procediment, que n'ha de remetre una còpia confrontada de l'expedient a l'òrgan competent per tramitar en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la recepció de la comunicació, i hi ha d'adjuntar un informe sobre els antecedents que siguin rellevants per resoldre i sobre la procedència de la revocació.

Així mateix, es pot sol·licitar qualsevol altra dada, antecedent o informe que es consideri necessari.

3. Rebuda la còpia de l'expedient i emesos, si escau, els informes, s'ha de donar audiència als interessats durant un termini de deu dies, a comptar de l'endemà de la notificació de l'obertura del termini esmentat, perquè puguin al·legar i presentar els documents i justificants que considerin pertinents.

Article 23

Resolució del procediment de revocació

1. L'acord sobre la revocació d'un acte administratiu l'ha d'adoptar el director del departament competent en matèria tributària, amb informe preceptiu i vinculant de la Comissió Tècnica Tributària.

L'acord sobre la revocació de la resolució d'un recurs administratiu o d'un procediment especial de revisió l'ha d'adoptar la Comissió Tècnica Tributària.

2. La resolució de la revocació d'un acte administratiu és susceptible de recurs en via administrativa.

La resolució de la revocació d'una resolució de recurs administratiu o procediment especial de revisió és susceptible de recurs en via jurisdiccional.

Capítol cinquè. Suspensió dels actes revisats en via administrativa

Article 24

Suspensió de l'acte impugnat

1. La mera interposició del recurs administratiu no suspèn l'execució de l'acte impugnat.

No obstant això, a sol·licitud de la persona interessada, se suspèn automàticament l'execució de l'acte impugnat en els supòsits següents:

a) Quan a la interposició del recurs s'aporti alguna de les garanties que preveu l'article 141, apartat 7, de la Llei 21/2014, del 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari, en els termes que preveu aquest article.

b) Quan a la interposició del recurs es faci un dipòsit de diners o valors públics.

c) Quan es tracti de sancions, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguin fermes en via administrativa.

2. Així mateix, a sol·licitud de la persona interessada, l'òrgan competent pot suspendre l'execució de l'acte impugnat en els supòsits següents:

a) Sense necessitat d'aportar una garantia, quan s'aprecii que en dictar-lo s'ha pogut incórrer en un error aritmètic, material o de fet.

b) Amb dispensa total o parcial de garanties, quan l'òrgan competent consideri que l'execució pot causar perjudicis de reparació impossible o difícil. La sol·licitud de suspensió ha d'acreditar aquests perjudicis de forma precisa.

3. Els efectes de la suspensió es limiten al recurs en via administrativa. Les garanties que es constitueixin poden estendre la seva eficàcia a la via jurisdiccional posterior, si escau. En aquest cas, la garantia manté els seus efectes fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió sobre aquesta garantia.

4. La garantia ha de cobrir l'import de l'acte impugnat, els interessos moratoris que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin escaure en el moment de la sol·licitud de suspensió.

Quan la garantia consisteixi en un dipòsit de diners o valors públics, els interessos moratoris han de ser els corresponents a dos mesos si cobreix només el recurs en via administrativa. Si estén els seus efectes a la via jurisdiccional, els interessos moratoris han de ser els corresponents a dos anys.

5. La sol·licitud de suspensió s'ha de presentar davant l'òrgan competent de recaptació, mitjançant un escrit independent.

6. La sol·licitud de suspensió ha d'anar acompanyada necessàriament del document en què es formalitzi la garantia aportada a què es refereix l'apartat 1, constituïda a disposició de l'òrgan competent. Quan la sol·licitud no s'acompanyi de la garantia, la sol·licitud no té efectes suspensius i es té per no presentada a tots els efectes. En aquest supòsit s'ha d'arxivar la sol·licitud i notificar-la a la persona interessada.

7. Quan sigui necessària l'esmena de defectes del document en què es formalitzi la garantia d'acord amb el que disposa l'article 2, apartat 2, i hagin estat esmenats, l'òrgan competent n'ha d'acordar la suspensió amb efectes des de la sol·licitud. L'acord de suspensió s'ha de notificar a la persona interessada.

Quan la persona interessada contesti dins del termini del requeriment, però no es considerin esmenats els defectes observats, es denegarà la suspensió.

8. Quan se sol·liciti la suspensió en un moment posterior a la interposició del recurs, els efectes suspensius, si concorren els requisits exposats als apartats anteriors, s'han de produir a partir del moment de presentació de la sol·licitud.

9. Quan en els supòsits d'estimació parcial d'un recurs s'hagi de dictar una nova liquidació, la garantia aportada ha de quedar afectada al pagament de la nova quota o quantitat resultant i dels interessos moratoris calculats d'acord amb l'article 23, apartat 6, de la Llei 21/2014, del 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari.

10. Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període voluntari d'ingrés, amb la notificació de la denegació s'inicia el termini que preveu l'article 51, apartat 2, de la Llei 21/2014, de 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari, perquè s'efectuï aquest ingrés.

S'han de liquidar els interessos moratoris meritats a comptar de l'endemà del venciment del termini d'ingrés en període voluntari fins a la data de venciment del termini obert amb la notificació de la denegació. Si no s'efectua l'ingrés, els interessos s'han de liquidar fins a la data de venciment del termini esmentat, sense perjudici dels que es puguin meritatar amb posterioritat d'acord amb el que disposa l'article 23 de la Llei 21/2014, del 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari.

Si en el moment de sol·licitar-se la suspensió el deute està en període executiu, la notificació de l'acord de denegació implica que s'hagi d'iniciar el procediment de constreyniment en els termes que preveu l'article 107, apartat 1, de la Llei 21/2014, del 16 de desembre, de bases de l'ordenament tributari, si no s'ha iniciat abans de la notificació esmentada.

11. Les resolucions denegatòries de la suspensió són susceptibles de recurs en via jurisdiccional.

12. Els casos de suspensió regulats en una norma específica s'han de regir pel que s'hi estableix.

Capítol sisè. Execució de les resolucions

Secció primera. Execució de les resolucions administratives i judicials

Article 25

Execució de les resolucions administratives

1. Els actes resolutoris dels procediments de revisió han de ser executats en els seus propis termes, llevat que s'hagi acordat la suspensió de l'execució de l'acte inicialment impugnat i la suspensió es mantingui en la via jurisdiccional.

2. Els actes d'execució no formen part del procediment en el qual tingui el seu origen l'acte objecte d'impugnació.

3. Quan es resolgui sobre el fons de l'assumpte i en virtut d'això s'anul·li totalment o parcialment l'acte impugnat, s'han de conservar els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb manteniment íntegre del seu contingut.

En el cas de l'anul·lació de liquidacions, s'han d'exigir els interessos moratoris sobre l'import de la nova liquidació d'acord amb el que disposa l'article 23 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

4. No obstant el que disposen els apartats anteriors, quan hi hagi vici de forma i no es consideri procedent resoldre sobre el fons de l'assumpte, la resolució ha d'ordenar la retroacció de les actuacions, s'han

d'anul·lar tots els actes posteriors que tinguin l'origen en l'anul·lat i, si escau, s'han de retornar les garanties o les quantitats indegudament ingressades juntament amb els corresponents interessos moratoris.

5. Quan la resolució estimi totalment el recurs i no sigui necessari dictar un nou acte, s'ha de procedir a l'execució mitjançant l'anul·lació de tots els actes que tinguin l'origen en l'anul·lat i s'han de retornar les garanties o les quantitats indegudament ingressades juntament amb els corresponents interessos moratoris, si escau.

6. Quan la resolució administrativa confirmi l'acte impugnat i aquest acte hagi estat suspès en període voluntari d'ingrés, la notificació de la resolució ha d'iniciar el termini d'ingrés de l'article 51, apartat 2, de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari. Si la suspensió es va produir en període executiu, la notificació de la resolució ha de determinar la procedència de la continuació o de l'inici del procediment de constrenyiment, segons que la provisió de constrenyiment hagi estat notificada o no, respectivament, abans de la data en què va produir efectes la suspensió.

La liquidació d'interessos moratoris meritats durant la suspensió s'ha de fer de la manera següent:

a) Si la suspensió ha produït efectes en període voluntari, l'òrgan que va acordar la suspensió ha de liquidar els interessos moratoris pel període de temps comprès entre el dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la finalització del termini de pagament en període voluntari obert amb la notificació de la resolució que exhaureixi la via administrativa.

b) Si la suspensió ha produït efectes en període executiu, l'òrgan de recaptació ha de liquidar els interessos moratoris pel període de temps comprès entre la data en què va tenir efecte la suspensió i la data de la resolució que exhaureixi la via administrativa.

7. Quan escaigui la devolució de la garantia prestada, l'òrgan competent l'ha d'efectuar d'ofici sense necessitat de sol·licitud per part de la persona interessada.

8. En els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat, la resolució del qual no pugui ser executada d'acord amb el que disposa l'apartat 1, la persona interessada té dret, si ho sol·licita, a la reducció proporcional de la garantia aportada.

No obstant això, la garantia anterior segueix afecta al pagament de l'import de l'acte, deute o obligació subsistent, i manté la seva vigència fins a la formalització de la nova garantia que cobreixi l'import de l'acte, deute o obligació subsistent.

Article 26

Execució de resolucions judicials

1. L'execució de les resolucions dels tribunals de justícia s'efectua d'acord amb el que estableix la normativa reguladora de la jurisdicció administrativa.

2. En tot el que no s'oposi a la normativa esmentada i a la resolució judicial que s'està executant, és aplicable el que disposa l'article anterior.

Secció segona. Reemborsament del cost de les garanties

Article 27

Àmbit d'aplicació

1. D'acord amb el que preveuen els articles 27, lletra t, i 29, apartat 3, de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, correspon a l'Administració que hagi dictat l'acte que hagi estat declarat no ajustat a dret reemborsar el cost de les garanties.

2. El reemborsament dels costos de les garanties aportades per obtenir la suspensió de l'execució d'un acte ha d'abastar els costos necessaris per formalitzar-les, mantenir-les i cancel·lar-les.

3. En els supòsits de resolucions administratives o sentències judicials que declarin parcialment no ajustat a dret l'acte impugnat, el reemborsament ha d'abastar els costos proporcionals de la garantia que s'hagi reduït.

4. El dret al reemborsament del cost de les garanties ha d'abastar les que, prestades de conformitat amb la normativa aplicable, hagin estat acceptades.

Article 28

Determinació del cost de les garanties prestades

1. El cost de les garanties està integrat per les partides següents:

a) En els avals de les entitats bancàries degudament autoritzades a operar al Principat d'Andorra, per les quantitats efectivament satisfetes a l'entitat bancària en concepte de primes, comissions i despeses per formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

b) Quan l'Administració o els tribunals hagin acceptat garanties diferents de les anteriors, s'ha d'admetre el reemborsament dels costos d'aquestes garanties, limitat, exclusivament, als costos acreditats en què s'hagi incorregut de manera directa per a formalitzar-les, mantenir-les i cancel·lar-les meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

c) En tot cas, s'ha d'abonar l'interès moratori vigent que es meriti des de la data degudament acreditada en què s'hagi incorregut en aquests costos fins a la data en què s'ordini el pagament.

2. En cas que la garantia s'hagi constituït mitjançant dipòsit de diners, i sense perjudici de l'aplicació de les lletres b i c de l'apartat anterior en relació amb els costos de constitució del dipòsit, s'ha d'abonar l'interès moratori vigent fins al dia en què es produeixi la devolució del dipòsit.

Article 29

Òrgans competents per al reemborsament de les garanties prestades

La competència per tramitar i acordar el reemborsament del cost de les garanties es determina segons les normes d'organització específica de l'Administració tributària.

Article 30

Inici del procediment per al reemborsament de les garanties prestades

1. El procediment s'ha d'iniciar a instància de l'interessat mitjançant un escrit que s'ha de dirigir a l'òrgan competent per resoldre'l amb el contingut a què es refereix l'article 2.

2. A la sol·licitud de reemborsament s'hi han d'adjuntar les dades o documents següents:

a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial ferma per la qual es declari no ajustat a dret totalment o parcialment l'acte administratiu o el deute l'execució del qual es va suspendre.

b) Acreditació de l'import del cost de les garanties el reemborsament del qual se sol·licita, amb indicació de la data efectiva de pagament.

c) Declaració expressa del mitjà elegit pel qual s'hagi d'efectuar el reemborsament, d'entre els assenyalats per l'Administració. Si l'Administració no ha assenyalat mitjans per efectuar el reemborsament, la persona interessada pot optar per:

- Transferència bancària, amb indicació del número de codi de compte i les dades identificatives de l'entitat de crèdit.
- Xec.

Si la persona interessada no ha assenyalat mitjà de pagament, el reemborsament s'ha d'efectuar mitjançant xec.

Article 31

Tramitació del procediment per al reemborsament de les garanties prestades

1. L'òrgan que tramiti el procediment pot dur a terme les actuacions que siguin necessàries per comprovar la procedència del reemborsament que se sol·licita i pot recollir els informes i instar les actuacions que consideri necessaris.

2. Si l'escrit de sol·licitud no reuneix les dades expressades en l'apartat 1 de l'article anterior o no adjunta la documentació prevista en l'apartat 2, lletra b, s'ha d'esmenar d'acord amb el que disposa l'article 2, apartat 5.

3. Finalitzades les actuacions i abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de donar audiència a la persona interessada perquè pugui al·legar el que consideri convenient per a la defensa dels seus drets.

No obstant això, es pot prescindir del tràmit d'audiència quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets ni altres al·legacions que els presentats per la persona interessada.

Article 32

Resolució del procediment per al reemborsament de les garanties prestades

1. L'òrgan competent ha de dictar la resolució i l'ha de notificar en un termini màxim de dos mesos a comptar de la data en què l'escrit de sol·licitud de la persona interessada hagi tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per resoldre'l.

2. Quan en virtut dels actes de tramitació desenvolupats sigui procedent el reemborsament del cost de la garantia aportada, s'ha d'acordar el reemborsament de les quantitats que preveu l'article 28, així que hagin quedat degudament acreditades i corresponguin a la suspensió de l'acte declarat totalment o parcialment no ajustat a dret.

3. Transcorregut el termini per efectuar la notificació sense que aquesta notificació s'hagi produït, la persona interessada pot entendre desestimada la sol·licitud a l'efecte d'interposar contra la resolució presumpta el recurs corresponent.

4. La resolució que exhaureixi aquest procediment és susceptible de recurs administratiu.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 22 d'abril del 2015

Antoni Martí Petit
Cap de Govern